

Samtidig nævnte jeg også for hr. Niels Jørgen Langkilde, at der faktisk er nogle købmandskæder, som har set skriften på væggen, og som i dag er ved at udvikle koncepter til lavprisvarehuse, der opfylder etagearealerne for små butikker, som også ligger ude i boligområderne.

Det er i øvrigt mange virkemidler, der skal til for at fastholde en ordentlig service i boligområderne; det er jo ikke kun det her. Jeg nævnte før for hr. Niels Jørgen Langkilde det, som vi også er enige om: at der også skulle lægges forskellige andre offentlige servicefunktioner ind i butikkerne, for det kan være med til øge omsætningen og derved give grundlag for butikkens eksistens.

Jeg kan også sige til hr. Niels Jørgen Langkilde, at Brugsen jo ikke er noget at rose sig af i denne her forbindelse. De har nok holdt sig lidt tilbage i forhold til at protestere mod lovgivningen, men efter min mening skyldes det måske, at de har fået bygget det, de skal bygge i de næste 4-5 år. Men Brugsen har også gjort det, at den er gået ind og har købt små brugser op. Fåborg Brugs har købt Dyreborg Brugs op med henblik på lukning. Da den så lukkede, overtog beboerne den og kørte den videre. Nu kører den som en lokal butik.

Det er netop sådan et forhold, vi gerne vil være med til at støtte, ved at der også er midler til rådighed. Når der er et lokalt engagement, så kan man f.eks. fra den butiksfond, vi nævner, komme ind og få støtte til at overtage butikken; man kan ikke få det hele, men en del af det. Så kan der også komme de andre funktioner til, og så kan man bevare servicen.

Men Brugsen er jo også et almindeligt kapitalistisk foretagende, skal jeg sige til hr. Niels Jørgen Langkildes oplysning. Det er jo en ganske almindelig kapitalistisk drift, der driver den, nemlig at blive større og større.

Hvis vi på trods af den drift, der ligger til at blive større og større, vil opretholde, at der også er grundlag for butikker i de tyndt befolkede områder af boligområderne, er der brug for, at vi går ind fra samfundets side og laver en planlægningsbegrænsning som den, der er her.

Formanden:

Nu er hr. Donner kommet som ordfører, så må han ind før miljø- og energiministeren.

Ole Donner (DF):

Da Dansk Folkeparti ikke er betækningsberettiget, skal jeg kort på vores partis vegne medde-

le, at vi tilslutter os det betækningsbidrag, der er lavet af Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet. Der er efter vores mening lavet et fyldigt, godt og meget fint betækningsbidrag, og det kan vi tilslutte os.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har et godt råd til de af Folketingets medlemmer, som en gang imellem kan have svært ved, hvis ikke de sidder i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, at følge med i de mange initiativer, som regeringen og andre partier tager på miljø- og energiområdet. Og det gode råd går ud på, at hvis et forslag får hr. Schmidt og hr. Langkilde til gentagne gange at protestere fra Folketingets talerstol med stærkt overdrevne argumenter, så behøver man ikke at sætte sig yderligere ind i forslaget, for så er det et velgennearbejdet, velgennemtænkt og fornuftigt forslag.

Hr. Schmidt sagde under sin voldsomme tirade mod dette fornuftige, positive, decentrale planforslag, at ministeren jo er forladt af gud og hvermand. Der er jo ingen støtte til ham, bortset fra, mente hr. Langkilde, støtten fra den socialdemokratiske folketingsgruppe og fra Det Radikale Venstre. Jeg tror, jeg citerede nogenlunde ordret.

Jeg er nødt til at sige til hr. Schmidt, at ud over tre andre partier i Folketinget, så overser han også, at koalitionen bag dette forslag vel er den bredeste, der er set siden opslutningen bag monarken i anledningen af hendes 25-års-jubilæum.

Må jeg til hr. Schmidt sige, at bag forslaget står samtlige detailhandelens organisationer undtagen dem, der repræsenterer de allerstørste kæder – samtlige detailhandelsorganisationer. Og direkte adspurgt om, hvad der er forudsætningen for, at den mindre butik kan overleve og den selvstændigt ejede butik kan overleve, har detailhandelens egne repræsentanter både i pressen og over for udvalget betonet, at vedtagelsen af dette forslag er det aller, aller vigtigste for detailhandelen – det aller, aller, aller vigtigste.

Det virker på mig, om ikke overraskende, så dog i hvert fald interessant, at de eneste partier, der interesserer sig for de tusindvis, for ikke at sige titusindvis af familier, der driver detailhandel, og deres mulighed for at klare sig i fremtiden, er regeringspartierne, SF, Enhedslisten og Centrum-Demokraterne, hvorimod Venstre og De Konservative og det aller, aller yderste højre er stået af.